

Haifa geliefd en verguisd

De stad Haifa is gebouwd op en rondom de berg Carmel die als een kleine uitloper in zee steekt. De commerciële haven ligt aan de noordzijde in de elleboog van de uitloper achter enorme havenhoofden en goed beschermt tegen westenwind. De marina ligt nog achter de commerciële haven, meer landinwaarts aan het kronkelige laatste stuk van de rivier de Kishon en daardoor volledig beschermd tegen de heersende winden.

Uitzicht over Haifa vanaf de berg Carmel

Een voordeel van deze marina is dat het zoet/brakwater bevat. Het grauwe water nodigt echter niet uit om een verkoelende duik te nemen, zeker niet als je bedenkt dat de toiletten en douches van de marina na 6 jaar nog steeds niet klaar zijn.

Toch moeten we even zwemmen om een extra lijn aan een 2de ankerboei te bevestigen en de mooringhaak van de 1ste boei te verwisselen voor een lijn. Het kortste strootje is dit keer voor Ineke en heel voorzichtig, met het hoofd boven water en zonder spetteren ga ik te water en zwem de lijnen naar de boeien en terug. Riens kan ze vervolgens aanpakken en beleggen. Als we bijna gereed zijn met de hele exercitie, ziet onze buurman Gideon wat we doen en waarschuwt ons voor de slechte kwaliteit van het water.

Hij vertelt dat er verder stroomopwaarts een aantal fabrieken staan die hun afvalwater in het verleden op de rivier loosden. De bodem is daardoor vreselijk vervuild met zware metalen. De Israëlische marine trainde destijds de kikvorsmannen in de rivier en een groot aantal daarvan heeft jaren later kanker gekregen. Nu zal ik niet van 1 x 10 minuten zwemmen in dit water ziek worden of kanker krijgen, maar ik neem wel een grondige douche met desinfecterende zeep.

Het feit dat we heel veel vis zien zwemmen en 10-tallen witte reigers zien foerageren zonder dat ze direct omvallen stelt ons ook een beetje gerust.

Gedurende onze maand in de marina, waarschuwen alle zeilers aan de steiger ons continue voor de slechte kwaliteit van het water en zwemmen doen we dus niet meer. Ondanks de nadelen van de marina, geen faciliteiten, luchtvervuiling door de havenindustrie en ver van de stad en winkels verwijderd, redden we ons aardig nu we een keer de weg hebben gevonden.

Ook de stad nodigt uit tot meerdere bezoeken omdat er veel te zien valt. Bovendien wonen Orit en Simon in Haifa en zij nemen ons steeds weer mee op tripjes om de bezienswaardigheden van hun land te laten zien.

Nog meer indrukken van Israël

Verse spullen met een praatje

Simon neemt ons op een morgen mee naar de overdekte Arabische markt van Haifa waar hijzelf altijd verse groente en fruit haalt, ook dit keer. De overdekte markt is middenin een oud gedeelte van de stad met kleine steile straatjes waarlangs ook groente- en fruitstalletjes staan.

Het is een drukte van belang en we moeten schuifelen langs hordes mensen met "sleurtassen", de boodschappentassen op wielen, om de markt binnen te komen. Toonbanken vol kleurige en geurende verse spullen staan uitgesteld. Simon stelt ons voor aan de marktkooplui bij wie hij altijd koopt en we moeten overal een praatje maken.

Soms spreken ze Engels en anders tolkt Simon wel voor ons. We gaan met rugzakken vol verse spullen weer terug naar de haven.

Arabische markt in Haifa

Op onze stadsplattegrond van Haifa zien we verschillende uitgezette wandelroutes, "de duizend treden routes". Ze beginnen allemaal boven op de Carmelberg en lopen vandaar, via trappen en gewone straten langs de bezienswaardigheden, weer naar zeeniveau. Je kan natuurlijk ook van beneden naar boven lopen dat is net zo ver. Alleen wat vermoeiender en niet geschikt voor de luie zeiler!

Als we weer toe zijn aan een markt bezoek, combineren we dat een "duizend treden wandeling".

We hebben wat moeite om de start van het traject te vinden maar daarna loopt het gesmeerd, gewoon de bordjes volgen.

Het trappenstelsel leidt je binnendoor van straat naar straat waardoor het een erg snelle route is om beneden te komen. We hebben bijna continu een schitterend uitzicht over de daken van de huizen naar de haven toe.

Modern gebouw op de stappen-route

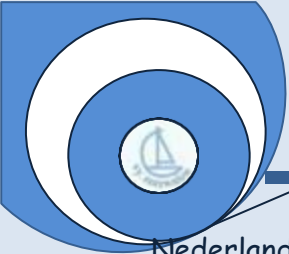
Bordjes volgen

Via gezellig winkelstraten

komen we uiteindelijk weer bij de markt uit. Dit keer worden we bij het inkopen doen regelmatig glimlachend begroet door de kooplui waar we samen met Simon zijn geweest maar die we ons niet zo goed meer kunnen herinneren.

Als alle boodschappen zijn gedaan, eten we een broodje Shoarma in een van de kleine shopjes.

Als we met Orit en Simon gaan eten hebben we er geen moeite mee om solidair vegetarisch te happen maar nu nemen we de kans waar en smullen dat het een lieve lust is!

Nog meer indrukken van Israël

Nederlands bezoek

Voordat we in Israël aankwamen, hadden we e-mail contact met Mariët en Rens, voormalig collega's van Ineke en vernamen dat Mariët rond de tijd dat wij aankomen, voor een congres in Israël zou zijn. Zodra we telefonisch bereikbaar zijn nemen we contact op met Mariët voor een afspraak.

Mariët heeft een auto en komt daarom naar Haifa, maar de reis vanuit Tel Aviv zit niet echt mee! Vlakbij de marina en in het zicht van alle gegeven aanwijzingen en een TomTom duurt het bijna 2 uur voor we elkaar gevonden hebben in de wirwar van doodlopende wegen op het haven terrein.

Eénmaal bij de Zeezwaluw aangekomen en na een welverdiend welkomstdrankje, is alle leed snel vergeten en smeden we plannen voor de rest van de dag.

Mariët, een fervent Israël bezoeker weet een leuke route rond en over de Carmelberg en waar gezellige restaurantjes zitten om te lunchen.

Uitzicht over Haifa op hoogste punt stappen-route

Voor ons is het echt een uitstapje om met de auto kriskras door en over de Carmel te rijden en als summum te gaan eten in een Druzendorp.

Het restaurant serveert alleen de verrukkelijke plaatselijke heerlijkheden die we ons dan ook goed laten smaken! Tijdens het rondrijden en eten kunnen we na 6 jaar weer helemaal bijpraten. Het was een heerlijke dag en rond 5 uur zwaaien we Mariët na, als ze weer terugrijdt naar Tel Aviv.

Verkassen met Nieuwjaar

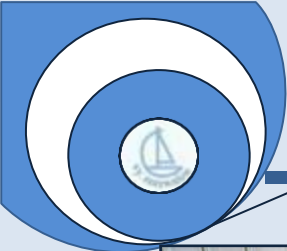
Eind september vertrekken we vanuit Haifa naar Ashkelon. In de namiddag zonder wind maar met een zonnetje, brommen we zuidwaarts. Gedurende de avond kunnen we al zeilen op een pufje wind. In de nacht wordt het pufje een echt windje en gaat over in een noord 6-7Bft vergezeld van onweer en regenbuien.

Voor het eerst moeten de regenpakken weer uit de kast komen. In de vroege ochtend surfen we op enorme golven de haven van Ashkelon in waar alles nog in diepe rust is. Het is Israëliisch Nieuwjaar.

Net nadat we zijn afgemeerd, worden we verwelkomd door de dienstdoende en erg vriendelijke jongeman die de inkleding verzorgt. Nadat de wind iets is afgenomen verkassen we naar de toegewezen plaats in de marina. We liggen nu met de boeg naar de kant en met de kont tussen twee palen, net als in een Nederlandse marina!

Marina Ashkelon

Nog meer indrukken van Israël

Op zoek naar douches en toiletten vinden we zowaar een wasmachine. Er staat een hele oude klutser in het damesgedeelte! Langs de pontons staan we de mooie beschilderde kasten te bewonderen. Hierin blijken de brandslang blijkt te zitten. Kortom een keurig onderhouden marina met goede faciliteiten, weinig mede live-a-boards. Maar waar we het de komende maanden best naar ons zin zullen hebben!

Bijzondere ontmoetingen en uitjes

Een van de eerste acties na de 2 Nieuwjaarsfeestdagen is gasflessen vullen! Bij de marina manager informeren we waar we onze 10kg gasfles kunnen vullen/omruilen. Hij stapt met ons in de auto en rijdt naar het adres wat gas levert. Na een lange en voor ons onverstaanbare Hebreeuwse discussie, blijkt dat ze geen gasflessen meer vullen. Maar wij kunnen ook geen Israëlische fles kopen. We hebben nl geen Israëlisch gecertificeerde gasinstallatie!

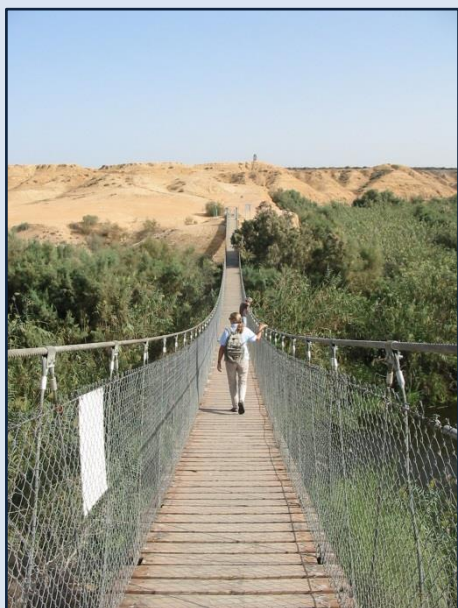
Hillel, de manager rijdt weer terug en zoekt andere mogelijkheden voor ons. In de marina blijkt een medezeiler die op de kant staat, in zijn huis afhankelijk te zijn van gas. Hij heeft daar een enorme gasfles en wil Riens wel meenemen naar zijn huis om onze fles uit de grote gasfles te vullen.

Riens gaat met hem mee voor een ritje van 1,5 uur! Bij zijn huis aangekomen wordt de buurman ingeschakeld die met ons setje koppelstukken en drukslang heel professioneel de gasfles vult. Na een kopje thee wordt Riens weer 1,5 uur teruggereden naar de marina.

Als we Eithan geld willen geven voor het gas en de reiskosten, mag dat niet. Wij zijn in zijn land te gast en hij vindt het geweldig dat hij ons kan helpen. Wij zijn helemaal perplex van zoveel medewerking en hulpvaardigheid en bedanken hem uitgebreid.

De volgende dag komt Eithan voor hij naar zijn eigen boot gaat even bij ons informeren of alles in orde is. Hij en zijn vrouw Batja willen ons komende zaterdag meenemen naar bezienswaardigheden in de Negev woestijn. Hij vraagt of we die dag nog vrij hebben om mee te gaan. Uiteraard gaan we gezellig mee en we spreken af dat we om 8 uur worden opgehaald.

Als verrassing bak ik een echte Hollandse appeltaart voor Eithan en Batja.

Om 8 uur zitten we in de auto van Eithan en rijden eerst nog even langs zijn huis om Batja op te halen. Vervolgens gaan we naar een heel mooi uitzichtpunt bij hen in de buurt.

Een weids dor, zanderig en stenig landschap heeft het groene landbouw gebied vervangen en we stoppen bij een diepe kloof. Via een "suspension bridge" of te wel een hangbrug schommelen we naar het midden van de brug.

Nog meer indrukken van Israël

In de diepte zien we een modderig stroompje waar allemaal waterschildpadden liggen te zonnen of heerlijk lui zwemmen tussen de groene pluimen van het hoge riet. Dit smalle stroompje is in de winter wanneer er veel regen valt één van de voornaamste zoetwaterbronnen in het zuiden van Israël.

Bij veel regen gaat het dan vreselijk te keer en kun je er bij wijze van spreken river raften, vertellen Eithan en Batja. Nu is dat amper voor te stellen! Aan de overkant van de brug lopen we de heuvel op en genieten we van dit bijzondere landschap voor we terug wandelen naar de auto.

Uitzicht andere zijde van suspension bridge

Even verderop langs de weg zien we grote hoeveelheden struisvogels, een diersoort die van origine niet uit Israël stamt. Het blijkt een struisvogelfarm te zijn met duizenden dieren, die worden gehouden voor de eieren en het vlees wat erg lekker moet zijn. Als Riens ze roept komt er direct een lange rij aangerend in de hoop dat er wat te eten valt! Mooi niet dus, we maken alleen wat foto's.

Struisvogels

Avdat

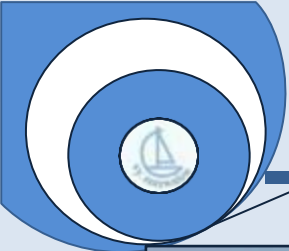

De volgende stop is Avdat, een Nabatean stad in het gelijknamige Nationaal Park. Sinds 2005 staat dit park op de UNESCO Wereld Erfgoederen lijst. Bovenop de alleenstaande heuvel in het redelijke vlakke land, staan de ruïnes van de uit de 3de eeuw BC handelsstad liggen. Avdat is altijd een belangrijk en strategisch punt geweest op de van oost naar west gaande wierrook- en specerijen karavaanroutes en het werd een verzamelplaats van kooplui. In Avdat moest men tol betalen om gebruik te mogen maken van deze veilige handelsroute, Nog weer later werd het een onderdeel van het verdedigingssysteem van het Romeinse Rijk.

De ruïnes van Avdat

Nu staan er alleen nog wat ruïnes van kerken en tempels, een doopfont, badhuis, legerkamp, wijnpers. De fortificatiewerken op dit hoge punt hebben een schitterend uitzicht op de moderne autoweg. Het is amper voor te stellen dat zich zo diep in de woestijn een stad met hoog ontwikkelde en uitgebreide landbouwgronden bevonden.

Nog meer indrukken van Israël

Ruïnes van een Byzantijns fort

Tegenwoordig probeert men met de technieken uit de oude tijd dit op kleine schaal te evenaren. Wat we zien zijn een aantal kleine beplante en miezerige uitzijnde kavels. Halverwege de heuvel is nog een concentratie van authentieke grotwoningen waar we doorheen dwalen. Op deze hete dag is het er aangenaam koel!

Grotwoningen in Avdat

Mitzpe Ramon

Van Avdat rijden we verder zuidwaarts de Negev in en het landschap veranderd geleidelijk in dat van een woestijn. Weinig groen en veel zand en rotsen. Midden in de Negev ligt Mitzpe Ramon met het Visitors Centre voor het Natuur Reservaat Makhtesh Ramon.

Visitors Centre

Dit is één van de meest bijzondere geografische bezienswaardigheden van Israël. Na het zien van een film over het ontstaan van dit gebied, de voorkomende flora en fauna wandelen we naar het uitzichtpunt aan de rand van de klif over "the Grand Canyon of Israël".

The Grand Canyon of Israël

De steile rotsen met de scherpe lijnen, dieptes en kleuren zijn schitterend om te zien en nodigen uit tot een wandeling in de canyon. Vandaag is daar geen tijd voor maar we nemen ons voor er terug te komen om een mooie route te lopen door dit ruige en ongerepte landschap.

Nog meer indrukken van Israël

In het restaurant bij het Visitors Centre genieten we van een heerlijke lunch terwijl we een schitterend uitzicht hebben over de canyon.

Als toetje van de dag bezoeken we de aangrenzende kleine "dierentuin" met de meest voorkomende kleine diersoorten van dit Nationaal Park; zoals de gele en zwarte schorpioen, veldmuizen, slangen en andere enge kruipende reptielen.

Batja geeft ons 2 boeken over natuurparken in Israël waar we meer bijzonderheden in kunnen vinden over Mitzpe Ramon en de andere parken die we nog met een bezoek willen vereren.

Na een heerlijke kruidenthee met appeltaart bij Eithan en Batja thuis worden we rond 7 uur 's avonds weer afgezet bij de marina en bedanken hen uitgebreid voor deze heerlijke en interessante dag. Dit soort dagen zijn uniek voor ons door de enthousiaste bevoegenheid waarmee inwoners hun land met bezoekers delen heel, heel erg bijzonder!

De schichten van Ashkelon

Rond scheurend op onze fietsjes raken we geleidelijk ingeburgerd in Ashkelon. De keus aan winkeltjes en grote supermarkten is groot zodat we een paar ochtenden inplannen om uit te zoeken waar je wat kan krijgen en hoe de prijsverhoudingen liggen.

Soms wat lastig omdat bijna alles in het Hebreeuws is! De markt met groente en fruit hebben we al snel ontdekt en wordt twee maal per week afgeschuimd op de verse lekkernijen.

Van diverse kanten wordt ons heimelijk toegefluisterd waar de grote Russische supermarkten zitten die ook "niet koosjere" spullen verkopen zoals bacon of een karbo'tje.

Onze conditie neemt zienderogen toe want de meest favoriete shopjes of de markt liggen toch op een half uurtje fietsen. Het enige obstakel is de heuvel waar de stad op ligt. Voor de argeloze automobilist is het een onopvallende glooiing in het stadsbeeld. Voor de enthousiaste fietser is het een "killing hill".

Na bestudering van de stadskarta vinden we uiteindelijk een compromis door op de heenweg de heuvel als het ware te "groot cirkelen" naar de shopjes toe. Op de terugweg, met de zware lading, lopen we een klein stukje naar het hoogste punt. Daarna met een duizelingwekkende vaart via lanen, steegjes en een enkel voetpad geheel freewheelend bij de poort van de marina uit te komen.

Fietsen, en zeker vouwfietsen zijn in Ashkelon een vrij ongewoon fenomeen en van de heuvel afsuizend laten we telkens weer een spoor van verbijsterde medeweggebruikers achter ons. In ieder geval krijgen we een hoop aandacht die soms zelfs zover gaat dat mensen de fietsjes willen kopen. Dat het zover niet is gekomen, lezen jullie in het volgende reisverhaal.

Vervolg: [Israël, bezoeken aan historische sites.](#)

— / —